

De succesriges kriterier i Qur'anen og Sunnah

I Qur'anen bliver de succesrige (*Muflihoon*) beskrevet. Hvilke overbevisninger og handlinger adopterer og udfører disse personer, som i sidste ende bliver de succesrige? Vi vil nævne de *Ayaat*, som omtaler de succesrige, og citere fra den kendte *Mufassir* (fortolker af Qur'anen) Ibn Kathirs ﷺ *Tafseer* af dem.

Der er også andre *Ayaat*, hvori Allah ﷻ nævner påbud eller forbud, og kæder det sammen med at opnå succes. Dem vil vi også nævne.

Allah ﷻ siger:

﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

"Disse følger (den sande) vejledning fra deres Herre, og disse er de succesrige." [Al-Baqarah 2:5]

Ibn Kathir ﷺ forklarer:

Vejledning og Succes gives til de Troende

Allah ﷻ sagde:

﴿أُولَئِكَ﴾

"Disse er...", refererer til dem, der har *Iman* på det Usete, opretholder bønnerne, giver ud af det, Allah ﷻ har givet dem, har *Iman* på det, Allah ﷻ har åbenbaret til Sendebudet ﷺ og Sendebuddene før ham, har absolut *Iman* på det Hinsides, og forbereder de nødvendige forudsætninger til det Hinsides, ved at udføre de gode gerninger og undgå forbuddene.

Derefter siger Allah ﷻ:

﴿عَلَىٰ هُدًى﴾

”Dem der følger vejledning...”, betyder, at de følger et lys, en vejledning og har indsigt fra Allah ﷻ. Han siger efterfølgende:

﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Og disse er de succesrige”, hvilket vil sige i dette liv og i det Hinsides. De skal få, hvad de søger og blive frelst fra den ondskab, de forsøgte at undgå. Derfor vil de få belønninger, et evigt liv i Paradis og sikkerhed fra den lidelse, som Allah har forberedt til Sine fjender.

Et kriterium for at være blandt de succesrige er altså, at man skal have *Iman* på det usete. Det usete er hele Islam, både det, der kan opfattes rationelt (*'Aqli*), og det vi bliver fortalt (*Naqli*). Fordi *'Aqidah* er den absolutte overbevisning, som stemmer overens med realiteten og er baseret på et bevis. *'Aqidah* er opgjort af seks grundlæggende punkter som forklaret i en *Hadith* hvor det berettes, at Englen Jibreel ﷺ kom til Profeten ﷺ og blandt andet spurgte ham, hvad *Iman* er, hvortil han forklarede de seks punkter, som er:

« أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ »

”At du har Iman på Allah og Hans Engle, Bøger, Sendebude og den Sidste Dag; og at du har Iman på Al-Qadar, både den gode og den onde (er fra Allah).”

Der findes andre punkter, som er relateret til den islamiske *'Aqidah*. Blandt andet, at *Ajal* er bestemt af Allah ﷻ ligesom *Rizq*. *Ajal* er livets frist, dvs. at et menneske eksempelvis skal leve i 80 år, 3 måneder og fire dage, og hans sjæl skal tages af Dødsenglen en torsdag klokken 14.21. Dette er et *Naqli* emne, dvs. at *Ajal* er fastlagt, er noget vi ikke kan sanse, fordi det er en del af Allahs ﷻ Viden, som vi ikke har adgang til. *Rizq* er fastlagt, dvs. Allah ﷻ har fastlagt ethvert væsens *Rizq*, så en person vil eksempelvis få en bestemt mængde af *Rizq* i sit liv uden at kunne forøge eller formindske denne mængde.

Dette er hvad angår *Iman* på disse ting. Hvad angår menneskets handlinger, så følger muslimen det, der blev nedsendt til Allahs Sendebud ﷺ, dvs. den islamiske *Shari'ah*. Så selvom han får at vide, at hans *Ajal* er fastlagt, så kaster han sig ikke ud i ødelæggelse eller risikerer sit liv unødigt. Han skal gøre hvad han kan for at bevare sit liv uden at overtræde de islamiske regler. Selvmord er eksempelvis ikke tilladt, dvs. at man på grund af afmagt og håbløshed tager sit eget liv. Jihad er dog en anden sag, fordi man risikerer sit liv for at udføre en absolut påbudt forpligtelse, for eksempelvis at uddrive en invasionsmagt. Og hvis man dør, uanset om man havde oddsene med sig eller ej, så er det noget man skal udføre, fordi Allah er Den der påbød den og Han vil belønne disse (*Shuhadaa*) martyrer med en mægtig belønning.

At *Rizq* er fra Allah, er en ting, og menneskets handlinger er en anden ting. Så vi er pålagt at søge efter *Rizq* ved at søge arbejde og tjene den, så vi kan forsørge os selv og vores nærmeste, og give ud af den.

Et sammenkoblet eksempel på, at vores *Iman* og handlinger er forbundet til hinanden, men dog alligevel er to forskellige ting, kan findes i pligten om at påbyde regenten det rette og forbyde ham det slette. Så vi får at vide, at denne handling ikke vil forøge eller nedsætte vores *Ajal* eller *Rizq* det mindste. Derfor bliver muslimerne motiveret til at udføre disse hårde pligter, fordi det er blandt de pligter, som vil ende med, at Allah ﷻ er tilfreds med personen. Og det er den ypperste succes og triumf.

Det viser hvor overbevist man er om en tanke, hvis man handler efter den. Således bliver tanken til en opfattelse, og dette viser også ens trofasthed overfor den tanke, man har adopteret og omfavnet.

Et andet kriterium er *Salah*. Den der gerne vil være blandt de succesrige, skal gøre hvad han kan, for at udføre sin *Salah* fem gange om dagen og til tiden. *Salahs* forpligtelse er funderet i Qur'anen og Sunnah og kan ikke bestrides. Når Allah roser nogen, som udfører en bestemt handling, så er det en indikation på, at handlingen er en forpligtelse. Altså når Allah siger, at dem, der vil være blandt de succesrige, er:

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾

”Dem der har Iman på det Usete, opretholder *Salah* og giver ud af det, vi har forsynet givet dem med.” [Al-Baqarah 2:3]

Så er dette en indikation på disse handlingers forpligtende natur.

Endnu et kriterium for at være blandt de succesrige er, at man giver *Sadaqah* (almisse). Dette er også funderet i Qur'anen og Sunnah. *Iman*, *Salah* og *Sadaqah* er tre af de fem søjler, som udgør de basale ting, enhver muslim skal gøre i løbet af sit liv. Profeten ﷺ forklarede Englen Jibreel ﷺ, hvad Islam er:

« الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا »

”Islam er, at du bevidner, at der ikke er andre end Allah der fortjener at blive tilbedt og Muhammad ﷺ er Allahs Sendebud; at du opretholder *Salah*, betaler *Zakah*, faster *Ramadhan* og laver *Hajj* til Huset (Al-Ka'bah), hvis du formår det.”

At sige ”*Laa ilaha ill Allah*” betyder, at man ikke accepterer andre autoriteter end Allah ﷻ, eller den Han forskrev, som er *Khilafah* Staten og *Khalifaen*. Islam er en omfattende *Deen* med et komplet system.

Den behandler alle menneskets forhold og dirigerer mennesket hen imod et liv i total underkastelse til Allahs ﷻ *Abkam* (love og regler). Dette afføder et koncept, som kaldes *Al-Walaa' wal-Baraa'*, som vil sige, at man frasiger sig loyalitet til det, som gør Allah ﷻ vred, og at man har loyalitet til det, som gør Allah ﷻ tilfreds. Dette kan man give udtryk for med en fysisk handling (eks. at demonstrere), en ytring (eks. holde en tale) eller blot ved at hade den med hjertet (som Allah ﷻ ved alt om).

Vores *Iman* kræver altså af os, at vi frasiger os enhver tilknytning til andet end Islam og det der stemmer overens med realiteten, som er de sande tanker. Så vi følger ikke blindt men bruger forstanden til at nå frem til den korrekte konklusion om Islams sandhed, og dernæst forholder vi os til de påbud og forbud, som Qur'anen og Sunnah indeholder.

Efter at have besvaret spørgsmålet om nymånerne, at de er tegn til at markere fastsatte tidsperioder til menneskeheden, og til udførslen af *Hajj*, og at man ikke skal indtræde huse ad bagindgangen, men ad hoveddøren, så siger Allah ﷻ:

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

”... og frygt Allah, for at I kan opnå succes.” [Al-Baqarah 2:189]

Næste *Ayah*, hvori Allah ﷻ nævner de succesrige:

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Og lad der blandt jer være en gruppe (eller flere), som kalder til det Gode (hele Islam) og påbyder det rette og forbyder det slette og det er disse, som er de succesrige.” [Aal 'Imran 3:104]

Ibn Kathir har blandt andet dette at sige om denne *Ayah*:

Påbuddet om at Etablere Kaldet til Allah

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾

”Lad der blandt jer være en gruppe...”, som kalder til retskaffenhed, påbyder alt hvad der er ret og forbyder alt det slette på en måde, som Allah påbød,

﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Disse er de succesrige.” Denne *Ayahs* formål er, at der skal være en andel af den muslimske Ummah, som påtager sig denne opgave, skønt det også er en pligt for ethvert medlem af denne Ummah; enhver i forhold til sin kunnen og evner. Imam Muslim berettede, at Abu Hurayrah رضي الله عنه sagde, at Allahs Sendebud صلى الله عليه وسلم sagde:

« مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ،
وَذَلِكَ أَوْعَفُّ الْإِيمَانِ »

”Den af jer, som ser en ondskab, skal ændre den med hånden. Hvis han ikke kan det, så med tungen. Hvis han ikke kan det, så med hjertet og dette er den svageste Iman.”

I en anden Hadith sagde Profeten صلى الله عليه وسلم:

« وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ »

”Der er ingen Iman efter det, ikke engang vægten af et sennepskorn.”

Imam Ahmed berettede, at Hudhayfah bin Al-Yaman رضي الله عنه sagde, at Profeten صلى الله عليه وسلم sagde:

« وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ
عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْ عِنْدِهِ، ثُمَّ لَتَدْعُنَّهُ فَلَا يَسْتَجِيبُ لَكُمْ »

”Ved Den i Hvis Hånd, min sjæl er! I skal blive ved med at påbyde det rette og I skal blive ved med at forbyde det slette, for ellers kan det være, at Allah vil sende en straf nedover jer. Derefter vil I påkalde Ham, men Han vil ikke besvare jer.”

Denne *Ayah* og disse *Abadith* taler for, at det er forpligtende at kalde til hele Islam; altså er dette også et kriterium for at blive blandt de succesrige. Og at kalde til det gode, påbyde det rette og forbyde det slette, er noget enhver muslim skal gøre. Og det er ikke kun til ens nærmeste familie og venner. Fordi Islams forpligtelser rækker længere end det. Noget den muslimske Ummah har forsømt, er at påbyde regenterne det rette og forbyde dem det slette.

Når Ummah forstår, at ændringen ligger i deres hænder, og de bevæger sig mod paladserne for at presse og eventuelt fjerne deres regenter, så vil de være vendt tilbage til den korrekte forholdelse til denne regel. For Suveræniteten ligger hos Allah og ikke folket. Det er den islamiske *Shari'ah*, som skal ligge dagsordenen for, hvordan de lever deres liv, både privat og offentligt i staten, livet og samfundet. Således kan vi vende tilbage til vores tabte stortid, til styret med det Allah ﷻ har åbenbaret.

Efter at have forbudt de Troende at tage imod *Riba* (bl.a. renter og åger) - fordoblet og mangedoblet - så siger Allah ﷻ igen i følgende *Ayah*:

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

”... og frygt Allah, for at I kan opnå succes.” [Aal 'Imran 3:130]

I næste *Ayah*, der tilskynder de Troende til bestemte handlinger, og kæder det sammen med at opnå succes, så påbyder Allah ﷻ de Troende til at have *Sabr* (tålmodighed) og udkonkurrere fjenden i at have *Sabr*, og dernæst at værne om grænserne, og så siger Han ﷻ igen:

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

”... og frygt Allah, for at I kan opnå succes.” [Aal 'Imran 3:200]

I den næste *Ayah* påbyder Allah ﷻ de Troende til at have *Taqwa* (gudfrygtighed), og søge midlet til Ham ﷻ og udføre *Jihad* for Hans ﷻ skyld, og dette afslutter Han ﷻ med ordene:

﴿لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

”... for at I kan opnå succes.” [Al-Maidah 5:35]

Allah ﷻ påbyder de Troende i næste *Ayah* til at afholde sig fra *Khamr* (rusmidler), *Maysir* (chancespil og gambling), (*Ansab*) offersten og (*Azlam*) orakelpile, fordi det er *Shaytans* beskidte værk, og så siger Han:

﴿لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

”... for at I kan opnå succes.” [Al-Maidah 5:90]

Allah ﷻ påbød Muhammad ﷺ til at sige til folk, at det beskidte (*Khabeeth*) og det rene (*Tayyib*) ikke er på lige fod med hinanden, selvom bunken af det beskidte vil forundre dem, og så sagde Han ﷻ:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

”... så frygt Allah, åh folk med forståelse, for at I kan opnå succes.” [Al-Maidah 5:100]

Den næste *Ayah*, som omtaler de succesrige på Dommedagen:

﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Og vejningen denne Dag vil være sand (og reel); dem, hvis afvejning (af godt) er tung, disse vil være de succesrige.” [Al-A'raf 7:8]

Ibn Kathir ؒ kommenterer:

Betydningen af Vejningen af Handlingerne

Allah ﷻ sagde:

﴿وَالْوَزْنُ﴾

”Og vejningen...” af handlingerne på Opstandelsedagen,

﴿الْحَقُّ﴾

”... vil være en sand (og reel vejning)”, fordi Allah ikke foruretter nogen. Allah sagde i en anden *Ayah*,

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبِينَ﴾

”Og Vi vil placere Retfærdighedens Vægte på Opstandelsedagen, så ingen sjæl vil blive forurettet med noget. Og hvis der er vægten af et sennepskorn, vil Vi komme med det. Og Vi er tilstrækkelig til opgaven, at stille til regnskab.” [Al-Anbiya' 21:47]

Og,

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

”Allah vil sandelig ikke forurette (nogen for) vægten af et støvgran, og hvis der er (blevet udført) noget godt, vil Han fordoble det og give en mægtig belønning.” [Al-Nisa 4:40]

Og,

﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ نَارٌ حَامِيَةٌ﴾

”Hvad angår den hvis vejning (af gode handlinger) er tung, vil leve et behageligt liv (i Paradis). Men hvad angår den hvis vejning er let, vil have sin bolig i Hawiyah (afgrunden). Og hvad skal lade dig vide, hvad det er? (Det er) en brandvarm ild!” [Al-Zalzalah 101:6-11]

Og Al-Baraa' ؓ berettede, at Profeten ﷺ sagde om regnskabet i graven,

« فَيَأْتِي الْمُؤْمِنَ شَابٌّ حَسَنُ اللَّوْنِ طَيِّبُ الرَّيْحِ فَيَقُولُ: مَنْ أَنْتَ؟ فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحِ »

”En ung mand med lys (hud)farve og en god duft vil komme til den Troende. Så vil han sige, ”Hvem er du? Så vil han (dvs. den unge mand) sige, ”Jeg er dine gode handlinger”.” Profeten ﷺ nævnte det modsatte i tilfældet med den vantro og hykleren.

Og Profeten ﷺ sagde om 'Abdullah bin Mas'ud ؓ (som brugte sit liv for Islams skyld og stræbte meget på Allahs ﷻ vej, men som var blevet skabt med meget tynde ben; nogle af Sahabah bemærkede deres tyndhed, og så sagde Profeten ﷺ),

« أَتَعْجَبُونَ مِنْ دِقَّةِ سَاقَيْهِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهَمَّا فِي الْمِيزَانِ أَنْقَلُ مِنْ أَحَدٍ »

”Er I forundret over tyndheden af hans ben? Ved Ham i Hvis Hånd min sjæl er, de er tungere på vægten (på Dommedagen) end Bjerget Uhud!”

Det er altså et kriterium, at man hele tiden stiller sig selv til regnskab i dette liv, før man bliver stillet til regnskab af Allah ﷻ i det Hinsides. Fordi det er det naturlige resultat af *Taqwa*, at man gerne vil møde Allah ﷻ med et godt regnskab. Ligesom 'Umar ؓ sagde til folk,

((حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا))

”Stil jer selv til regnskab, før I bliver stillet til regnskab.”

Efter at have nævnt, at der var kommet en påmindelse fra deres Herre gennem en af deres egne, for at han ﷺ kunne advare dem, og at de blev gjort til efterfølgere efter Nubs ﷺ folk, og at Han ﷻ lod dem opnå en høj status, så siger Allah ﷻ:

﴿فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

”... så ihukom Allahs begunstigelser, for at I kan opnå succes.” [Al-A'raf 7:69]

Næste *Ayah*, som omtaler de succesriges gerninger:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Dem der følger Sendebudet, den analfabetiske Profet, som de finder nævnt (i deres egne skrifter) i Toraen og Evangeliet; han påbyder dem det rette og forbyder dem det slette; han tillader for dem hvad der er godt (og rent) og forbyder for dem hvad der er dårligt (og urent); han befrier dem fra deres tunge byrder og de bånd, som var lagt på dem. Så dem der har Iman på ham, ærer og hjælper ham og følger Lyset, som blev nedsendt med ham - disse er de succesrige.” [Al-A'raf 7:157]

Ibn Kathir forklarer:

Beskrivelsen af Sendebudet

Allah ﷻ siger:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾

”Dem der følger Sendebudet, den analfabetiske Profet, som de finder nævnt (i deres egne skrifter) i Toraen og Evangeliet”, er beskrivelsen af Profeten Muhammad ﷺ i Profeternes Bøger. De leverede

den gode nyhed om hans komme til deres nationer og påbød dem at følge ham. Og Imam Ahmed berettede, at Abu Sakhr Al-'Uqayli sagde, at en beduin sagde til ham, ”Jeg bragte en mælkeproducerende kamel til Al-Madinah mens Allahs Sendebud ﷺ levede. Efter jeg havde solgt den, så sagde jeg til mig selv, ”Jeg vil møde den mand (Muhammad) og høre fra ham.” Så jeg passerede ham, mens han gik mellem Abu Bakr og 'Umar, og jeg fulgte dem indtil de kom til en jødisk mand, som læste op fra Toraen. Han sørgede over en af sine sønner, som var døende, og han var en af de kønneste drenge. Allahs Sendebud ﷺ spurgte ham,

« أَنْشُدُكَ بِالَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ هَلْ تَجِدُ فِي كِتَابِكَ هَذَا صِفَتِي وَمَخْرَجِي؟ »

”Jeg spørger dig ved Ham, som nedsendte Toraen. Finder du i (nogle oplysninger om) min beskrivelse og komme i din bog?”

Manden rystede afkræftende på sit hoved. Men så sagde hans søn, ”Jamen ved Ham, som har nedsendt Toraen! Vi finder beskrivelsen af dig og din komme i vores Bog. Jeg bevidner at der ikke er andre guddomme end Allah, som fortjener at blive tilbedt, og at du er Allahs Sendebud.”

'Ata bin Yasar mødte 'Abdullah bin 'Amr og spurgte ham, ”Vil du ikke fortælle mig om Allahs Sendebuds beskrivelse i Toraen?” Han sagde, ”Ved Allah, ja! Han beskrives i Toraen ligesom han beskrives i Qur'anen,

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾

”Åh Profet! Vi har visse sendt dig som et vidne, en bringer af gode nyheder og en advarer.” [Al-Ahzab 33:45]

Han er et trygt tilflugtssted for analfabeterne. ”Du er Min tjener og Sendebud. Jeg har kaldt dig ”*Al-Mutawakkil*” (som sætter sin lid til Allah), ikke streng eller brutal.” Han ytrer ikke grove ord på markedet, og han gengælder ikke en ond gerning med en ond gerning. Men derimod tilgiver han og bærer over med det. Allah vil ikke afslutte hans liv indtil Han retter den krogede (eller skæve) *Deen*, så de kan erklære, ”Der er ingen anden guddom end Allah, som fortjener at blive tilbedt.” Gennem ham vil Han åbne forseglede hjerter, døre ører og blinde øjne.” Allahs ﷻ udtalelse,

﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

"Han påbyder dem det rette og forbyder dem det slette." Dette er Allahs Sendebuds ﷺ beskrivelse i de tidligere Bøger. Disse er de sande kvaliteter i vores Sendebud ﷺ, fordi han kun påbød det rette og forbød det slette.

'Abdullah bin Mas'ud sagde, "Når I hører Allahs ﷻ udtalelse,

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

"Åh I Troende!", så vær opmærksomme og lyt nøje efter, for det kan være en god ting, som I bliver påbudt eller en ondskab, som I bliver forbudt."

Den mest vigtige og mægtigste af disse påbud og forbud er, at Allah ﷻ sendte Sendebudet ﷺ for at påbyde tilbedelsen af Ham ﷻ Alene uden partnere og forbyde tilbedelsen af andre end Ham ﷻ. Dette er budskabet, hvormed Allah sendte alle Sendebude før Muhammad ﷺ, ligesom Allah ﷻ sagde:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

"Og blandt enhver nation har vi visse fremsendt et Sendebud (til at proklamere): Tilbed Allah og afhold jer fra Taghut (falske guddomme)." [Al-Nahl 16:36]

Allahs ﷻ udtalelse:

﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ﴾

"Han tillader dem de gode ting og forbyder dem de onde ting," betyder, at han tillader det folk havde gjort forbudt for sig selv. Og han forbyder dem de onde ting, såsom svinekød, Riba (renter / åger) og føde, der blev betragtet som tilladt, selvom Allah den Ophøjede havde forbudt dem. Allahs ﷻ udtalelse:

﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾

"Han (Muhammad) befrier dem fra deres tunge byrder og de bånd, som var lagt på dem," indikerer, at han kom med mildhed og en nem Deen. Som nævnt i en Hadith, berettet ad mange veje, at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

« بُعِثْتُ بِالْحَنِيفِيَّةِ السَّمْحَةِ »

”Jeg blev sendt med den nemme Hanafiyyah (monoteistiske) vej.” Profeten sagde til de to kommandører - Mu’adh bin Jabal ؓ og Abu Musa Al-Ash’ari ؓ, som han udpegede og sendte til Yemen:

« بَشِّرَا وَلَا تُنْفِرَا وَيَسِّرَا وَلَا تُعَسِّرَا وَتَطَاوَعَا وَلَا تَخْتَلِفَا »

”Bring gode nyheder og fordriv ikke folk væk, gør tingene nemme og gør dem ikke besværlige, adlyd hinanden og bliv ikke uenige.” Profetens ؓ Ledsager, Abu Barzah Al-Aslami, sagde, ”Jeg ledsagede Allahs Sendebud ؓ og oplevede hvor nem (eller naturlig) han var. Nationerne før os havde tingene gjort besværlige for dem i deres love. Allah gjorde loven omfattende og nem for denne Ummah. Derfor udtalelsen fra Allahs Sendebud ؓ:

« إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسُهَا مَا لَمْ تَقُلْ أَوْ تَعْمَلْ »

”Allah har tilgivet min Ummah for det, der fremkommer i deres indre, så længe de ikke ytrer eller handler efter det.”

Profeten ؓ sagde:

« رُفِعَ عَنِ أُمَّتِي الْخَطَأُ وَالنَّسْيَانُ وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ »

”Min Ummah er tilgivet (af Allah) for utilsigtede fejl, glemsomhed og det, de bliver tvunget til.” Det er derfor Allah har vejledt denne Ummah til at sige:

﴿ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِكْرَامًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾

”Vores Herre, lad os ikke bøde for det, hvis vi er glemsomme eller begår fejl! Vores Herre, lag ikke en byrde på os som den, Du lagde på dem før os! Vores Herre, bebyrd os ikke over evne! Bær over med os, tilgiv os og forbarm Dig over os! Du er vor skytsherre. Hjælp os imod de vantro folk!” [Al-Baqarah 2:286] Det berettes i Sahih Muslim, at (Profeten ؓ sagde, at) Allah den Ophøjede sagde efter hver af disse bønner, ”Jeg tager imod (jeres bøn).”

Allahs ﷻ udtalelse:

﴿فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ﴾

”Så dem der har Iman på ham, ærer og hjælper ham,” refererer til at respektere og ære Profeten Muhammad ﷺ.

﴿وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ﴾

”Og følger Lyset, som blev nedsendt med ham,” dvs. Qur’anen og Åbenbaringen (Sunnah), som han leverede til menneskeheden.

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Disse er de succesrige,” i dette liv og i det Hinsides.

I næste *Ayah* påbyder Allah ﷻ de Troende til at stå fast, når de møder en deling (i kamp), og efter at have påbudt dem til at ihukomme Allah meget, så siger Han ﷻ:

﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾

”... for at I kan opnå succes.” [Al-Anfal 8:45]

Den næste *Ayah*, hvori Allah ﷻ beskriver de succesrige:

﴿لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Men Sendebudet og dem, der havde Iman med ham, kæmpede med deres ejendom og liv. Disse vil få de gode ting og disse er de succesrige.” [Al-Tawbah 9:88]

Ibn Kathir siger:

Efter Allah nævnte hyklernes synder, så roste Han de trofaste Troende og beskrev deres belønning i det Hinsides

﴿لَكِنَّ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا﴾

”Men Sendebudet og dem, der havde Iman med ham, (stræbte hårdt og) kæmpede,” indtil slutningen af denne *Ayah* og den næste. Dette beskriver såvel de trofaste Troendes egenskaber som deres belønning. Allah ﷻ sagde:

﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ﴾

”Disse vil få de gode ting,” i det Hinsides i haverne af Al-Firdaws og de høje grader.

Efter at have påbudt de Troende til at bukke, falde på knæ og tilbede deres Herre, og udføre alt hvad der er godt (*Khayr*), så siger Allah ﷻ:

﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾

”... for at I kan opnå succes.” [Al-Hajj 22:77]

Den sjette *Ayah*, som omtaler de succesrige:

﴿فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Så den hvis vejning (af gode gerninger) er tung, disse er de succesrige.” [Al-Mu’minun 23:102]

Ibn Kathir siger:

﴿فَمَنْ تَقَلَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Så den hvis vejning (af gode gerninger) er tung, disse er de succesrige,” hvilket vil sige den, hvis gode gerninger vejer mere end hans dårlige gerninger, selv med en enkelt gerning. Dette var Ibn ’Abbas’ ﷺ mening.

Allahs ﷻ udtalelse,

﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Disse er de succesrige,” betyder dem, der har opnået succes og blev frelst fra Helvede og givet adgang til Paradis. Ibn ’Abbas ؓ sagde, ”Disse er dem, der har opnået hvad de ønskede og blev frelst fra en ondskab, hvorfra der ikke er nogen redning.”

Allah ﷻ fortæller yderligere, hvem de succesrige er, i næste *Ayah*:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Det eneste, de Troende siger, når de bliver kaldt til Allah og Hans Sendebud, for at denne kan dømme imellem dem, er: ”Vi hører og adlyder!” Og disse er de succesrige.” [Al-Nur 24:51]

Ibn Kathir siger:

﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا﴾

”Det eneste, de Troende siger, når de bliver kaldt til Allah og Hans Sendebud, for at denne kan dømme imellem dem, er: ”Vi hører og adlyder,” hvilket betyder, at høre for at adlyde. Allah beskrev dem som at have opnået succes, som er at opnå hvad man ønsker og at blive frelst fra det, man frygter. Så siger Allah ﷻ:

﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Og disse er de succesrige.”

Et punkt angående det at høre og adlyde:

﴿أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا﴾

”De siger: ”Vi hører og adlyder!” Qatadah sagde, ”Vi blev fortalt, at da ’Ubadah bin As-Samit, som havde været til stede ved Al-’Aqabah og Al-Badr og var en af lederne af Al-Ansar, var døende, så sagde han til sin nevø, Junadah bin Abi Umayyah: ”Skal jeg ikke fortælle dig, hvad du skal gøre og hvad der er din ret?” Han sagde, ”Ja.” Han sagde: ”Du skal høre og adlyde når det er nemt og når det er besværligt, når du føler dig energisk og når du ikke vil, og når du føler dig selvisk. Du skal træne din tunge til at sige sandheden. Gå ikke mod dem

der besidder autoritet, medmindre de åbent påbyder dig at begå handlinger, som er ulydige mod Allah. Når du bliver påbudt at gøre noget, som går imod Allahs Bog, så skal du følge Allahs Bog.”

Qatadah sagde: Vi blev fortalt, at Abu Al-Darda' sagde, ”Der er ingen Islam uden lydighed til Allah, og ingen godhed i andet end *Jama'ah* (fællesskab). Oprigtighed er til Allah og Hans Sendebud, til Khalifaen og alle de Troende.” Han sagde: Og vi blev fortalt, at 'Umar bin Al-Khattab ﷺ plejede at sige: ”Islams bånd er *La ilaha ill Allah*, opretholdelsen af *Salah*, at betale *Zakah* og lydighed til dem, Allah har givet autoritet over muslimernes affærer.” Dette blev berettet af Ibn Abi Hatim. Der er rigtig mange *Abadith* og beretninger, som udtaler at det er obligatorisk at adlyde Allahs Bog, Hans Sendebuds Sunnah, de Retsindige Khulafaa' og Imamerne (lederne), når de påbyder os at adlyde Allah ﷻ.

Allah ﷻ siger i næste *Ayah*, som nævner de succesrige:

﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾

”Men den, der angrer, har Iman og handler ret, vil måske være en af de succesrige.” [Al-Qasas 28:67]

Ibn Kathir forklarer:

﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾

”Men den, der angrer, har Iman og handler ret,” vil sige i denne verden.

﴿فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾

”(han) vil måske være en af de succesrige,” vil sige på Opstandelsesdagen. Når ordet måske (*'Asa*) anvendes refererende til Allah ﷻ, så indikerer det, at den beskrevne ting uundgåeligt vil indtræffe, og dette vil uden tvivl ske ved Allahs Nåde og Barmhertighed.

Den næste *Ayah*, som beskriver de succesriges handlinger:

﴿فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

"Giv derfor slægtingen, hvad der tilkommer ham, og desuden den nødlidende og den vejfarende. Dette er bedst for dem, der ønsker Allahs velbehag. Og disse er de succesrige." [Al-Rum 30:38]

Ibn Kathir har dette at sige:

﴿ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾

"(Til) slægtingen, hvad der tilkommer ham),” af respekt og oprethold slægtskabsbåndet.

﴿وَالْمَسْكِينِ﴾

"Og den nødlidende,” vil sige den, som ikke har noget til at bruge på sine behov, eller som har noget, men det er ikke nok.

﴿وَأَيْنَ السَّبِيلِ﴾

"Og den vejfarende,” er den rejsende, som har brug for penge og andre ting under sin rejse.

﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

"Og disse er de succesrige,” vil sige i denne verden og i det Hinsides.

Næste *Ayah*, som omtaler de succesrige:

﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

"Disse følger (den sande) vejledning fra deres Herre, og disse er de succesrige." [Luqman 31:5]

Ibn Kathir siger:

Allah har gjort Qur'anen til en vejledning, helbredelse og barmhjertighed til *Muhsinin*, som er dem, der udfører gode gerninger i overensstemmelse med *Shari'ah*. De opretholder den obligatoriske *Salah* på den korrekte måde og i dens korrekte tid, og følger dette op med de regelmæssige opfordrede og ekstraordinære *Salawaat*; de betaler *Zakah* til dem, som har ret til den; og de opretholder slægtskabsbåndet med deres slægtinge; de er absolut overbeviste om, at der vil være belønning og straf i det Hinsides, og de søger belønningen hos Allah; de

viser sig ikke frem, og søger heller ikke belønning eller taknemmelighed fra andre folk. Så den der gør dette, er blandt dem hvorom Allah ﷻ siger:

﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾

”Disse følger (den sande) vejledning fra deres Herre,” det vil sige, at de følger Hans vejledning med en klar forståelse.

﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Og disse er de succesrige,” i denne verden og i det Hinsides.

Næste *Ayah* beskriver de succesriges loyalitet:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ
أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ
وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Du vil ikke finde, at folk, der har Iman på Allah og den Yderste Dag, elsker dem, der sætter sig op imod Allah og Hans Sendebud; ikke engang, hvis det skulle være deres fædre, sønner, brødre eller stammefolk. Han har prentet Iman i deres hjerte og styrket dem med en ånd fra Sig. Han lader dem træde ind i Haver med rindende floder; dér skal de forblive til evig tid. Allah har behag i dem, og de har behag i Ham. De er Allahs Parti. Og Allahs Parti vil være blandt de succesrige.” [Al-Mujadilah 58:22]

Ibn Kathir har dette at sige om denne *Ayah*:

De Troende er ikke venner med de Vantro

Allah den Ophøjede sagde:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ
أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾

”Du vil ikke finde, at folk, der har Iman på Allah og den Yderste Dag, elsker dem, der sætter sig op imod Allah og Hans Sendebud; ikke engang, hvis det skulle være deres fædre, sønner, brødre eller stammefolk,” hvilket betyder: Lad vær med at være ven med dem, der benægter, selv hvis de er blandt de nærmeste slægtninge. Allah ﷻ sagde:

﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾

”De Troende skal ikke tage de vantro som venner (støtter, beskyttere) i stedet for de Troende, og den der gør dette vil ikke blive hjulpet af Allah, undtagen hvis I virkelig frygter en fare fra dem. Og Allah advarer jer om Sig Selv.” [Aal 'Imran 3:28]

Og,

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

”Sig: Hvis jeres fædre, sønner, brødre, koner, slægtninge, rigdommen I har tilegnet jer, handlen I frygter en nedgang i og boligerne hvori I finder fornøjelse, er mere kært for jer end Allah og Hans Sendebud, og kamp for Hans skyld, så vent indtil Allah kommer med Sin befaling (straf). Og Allah vejleder ikke et folk, som er oprørske.” [Al-Tawbah 9:24]

Sa'id bin 'Abdul 'Aziz og andre sagde, at denne *Ayah*,

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾

”Du vil ikke finde, at folk, der har Iman på Allah og den Yderste Dag, elsker dem, der sætter sig op imod Allah og Hans Sendebud,” blev åbenbaret i tilfældet med Abu 'Ubaydah 'Amir bin 'Abdullah bin Al-Jarrah, som dræbte sin vantro far i Kampen ved Al-Badr. Det er derfor, da 'Umar bin Al-Khattab lagde spørgsmålet om Khilafah i de seks mænds konsultation efter ham, så sagde han: ”Hvis Abu 'Ubaydah var i live, ville jeg udpege ham som Khalifah.”

Det blev sagt, at følgende,

﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ﴾

”Ikke engang, hvis det skulle være deres fædre,” blev åbenbaret om Abu ’Ubaydah, da han dræbte sin far under kampen ved Al-Badr, mens følgende,

﴿أَوْ أَبْنَاءَهُمْ﴾

”Eller deres sønner,” blev åbenbaret i tilfældet med Abu Bakr As-Siddiq, da han havde hensigt om at dræbe sin (dengang vantro) søn, ’Abdur Rahman (under kampen ved Al-Badr).

Og at,

﴿أَوْ إِخْوَانَهُمْ﴾

”Eller deres brødre,” blev åbenbaret om Mus’ab bin ’Umayr, som dræbte sin bror, ’Ubayd bin ’Umayr under kampen ved Al-Badr.

Og at,

﴿أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾

”Eller deres slægtninge,” blev åbenbaret angående ’Umar ؓ, som dræbte en af sine slægtninge i kampen ved Al-Badr, og at den *Ayah* blev åbenbaret om Hamzah, ’Ali og Abu ’Ubaydah bin Al-Harith. De dræbte deres nære slægtninge, ’Utbah, Shaybah og Al-Walid bin ’Utbah den dag. Og Allah ved bedst.

En lignende sag var da Allahs Sendebud konsulterede sine Sahabah om hvad der skulle ske med (krigs)fangerne fra Al-Badr. Abu Bakr As-Siddiq ؓ mente, at de skulle tage imod en løsesum for dem, så muslimerne kunne bruge pengene til at styrke sig selv. Han nævnte det faktum, at de fangede var fætre og slægtninge, og at de måske ville omfavne Islam senere, med Allahs hjælp. ’Umar sagde, ”Jeg har en anden holdning, åh Allahs Sendebud! Lad mig dræbe den og den, som er min slægtning, og lad ’Ali dræbe ’Aqil (’Alis bror), og lad den og den dræbe den og den. Lad os vise Allah, at vi ikke har nogen nåde i vores hjerter til dem, der er idoltilbedere.” Allah ﷻ sagde,

﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾

”Disse er dem, for hvem) Han har prentet Iman i deres hjerter og styrket dem med en ånd fra Sig,” som betyder, dem der har den egenskab, at de ikke er venner med dem, der sætter sig op imod Allah og Hans Sendebud, selv hvis de er deres fædre eller brødre, er dem til hvem Allah har bestemt *Iman*, dvs. lykke, i deres hjerter og gjorde *Iman* dyrebar for dem og lod lykken tage plads i dem. As-Suddi sagde, at,

﴿كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ﴾

”Han har prentet Iman i deres hjerter,” betyder, at Han har lagt overbevisning i deres hjerter. Og Ibn ’Abbas sagde, at,

﴿وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾

”Og styrkede dem med en Ånd fra Sig,” betyder, at Han gav dem styrker.”

Allahs ﷻ udtalelse:

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾

”Allah har behag i dem, og de har behag i Ham,” indeholder en smuk hemmelighed. Da de blev rasende mod deres slægtninge og familier for Allahs ﷻ Sag, kompenserede Han dem ved at have behag i dem og lod dem have behag i Ham ﷻ, ud fra det, Han havde skænket dem af evig nydelse, ultimativ sejr og omfattende velvilje.

Allahs ﷻ udtalelse:

﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Disse er Allahs Parti. Og Allahs Parti vil være blandt de succesrige,” indikerer, at de er Allahs ﷻ Parti, dvs. Hans tjenere, som har fortjent at modtage Hans bærelse.

Allahs ﷻ udtalelse,

﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Allahs Parti vil være blandt de succesrige,” bekræfter deres succes, lykke og triumf i dette liv og i det Hinsides, i modsætning til dem der tilhører *Shaytans* Parti,

﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾

”*Shaytans* Parti vil være blandt de fortabte.” [Al-Mujadilah 58:19]

Næste *Ayah*, som omtaler de succesrige:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْحَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”De, der før dem havde til huse på området såvel som i Iman, elsker dem, der udvandrede til dem. De føler intet behov i hjertet for, hvad disse får; ja, de ser det hellere gå til dem end til sig selv, også selvom de lider nød. De, der er forskånet for grådighed, disse er blandt de succesrige.” [Al-Hashr 59:9]

Ibn Kathir forklarer:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾

”De, der før dem havde til huse på området såvel som i Iman,” refererer til dem, som boede i byen, hvortil *Hijrah* fandt sted, før emigranterne ankom til den, og som havde omfavnet *Iman* før mange af emigranterne. Umar ؓ sagde, ”Jeg anbefaler Khalifaen efter mig, at kende til de første Muhajireens rettigheder og dyder, og bevare deres ære. Jeg råder ham også til at være venlig mod Al-Ansar, som residerede i byen hvortil *Hijrah* blev udført, og omfavnede *Iman* forud; at han accepterer det gode, som kommer fra dem der gør godt iblandt dem og at han tilgiver dem iblandt dem, som begår fejl.” Dette blev berettet af Imam Al-Bukhari.

Allah ﷻ sagde,

﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾

”(Som) elsker dem, der udvandrede til dem,” indikerer, at de som følge af deres gavmildhed og ærefulde adfærd, elskede dem, der udvandrede til dem og trøstede dem med deres rigdom. Imam Ahmed berettede, at Anas bin Malik sagde, ”Muhajireen sagde, Åh Allahs Sendebud!

vi har aldrig mødt folk som dem, vi udvandrede til; de trøstede os da vi havde lidt, og gav os et godt hjerte (viste deres velvilje), da vi havde meget. De slog til og delte deres rigdom med os til den grad, at vi frygter de vil få hele belønningen uden at der er noget til os.” Han sagde,

« لَأَ، مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ وَدَعَوْتُمْ اللَّهَ لَهُمْ »

”Nej, ikke så længe I takkede dem og lavede Du’a for dem.” Al-Bukhari berettede, at Yahya bin Sa’id hørte Anas bin Malik sige, medens han tog med ham hen til Al-Walid: ”Så Profeten ﷺ kaldte Al-Ansar ﷺ til at fordele Al-Bahrayn iblandt dem. Al-Ansar sagde, ”Ikke før du giver en lignende mængde til vores brødre, som udvandrede.” Han ﷺ sagde,

« إِمَّا لَأَ، فَاصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي، فَإِنَّهُ سَيُصِيبُكُمْ بَعْدِي أَثَرَةٌ »

”Måske ikke; men I vil snart se folk give forrang til andre, så hold ud, indtil I møder mig (på Opstandelsesdagen).” Al-Bukhari berettede også, at Abu Hurayrah sagde, ”Al-Ansar sagde (til Profeten ﷺ), ”Fordel vores daddelpalmer imellem os og vores brødre, der udvandrede.” Men han sagde nej. Al-Ansar sagde (til emigranterne), ”Tag jer af palmerne og del frugterne med os.” Emigranterne sagde, ”Vi hører og adlyder.”

Al-Ansar var aldrig misundelige på Al-Muhajireen

Allah ﷻ sagde,

﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾

”De føler intet behov i hjertet for, hvad disse får,” vil sige, at Al-Ansar ikke er misundelige på Al-Muhajireen på grund af den status, rang eller ophøjede grad, som Allah gav Al-Muhajireen over dem.

Al-Ansars uselviskhed

Allah ﷻ sagde,

﴿وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾

”Ja, de ser det hellere gå til dem end til sig selv, også selvom de lider nød,” betyder, at de foretrak at give til de nødlidende, frem for at tage sig af deres egne behov, og begyndte at give til folk først, selvom de også havde brug for det. Allahs Sendebud ﷺ sagde i en autentisk *Hadith*,

« أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ جُهْدُ الْمُقِلِّ »

”Den bedste Sadaqah er den, der gives, selvom man selv har behov for den.” Denne ophøjede rang er højere end rangen til dem, som Allah ﷻ beskrev,

﴿ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ ﴾

”Og de giver mad, til trods for deres kærlighed til den.” [Al-Insan 76:8]

Og,

﴿ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ﴾

”Og giver af sin ejendom, til trods for hans kærlighed til den.” [Al-Baqarah 2:177]

Den sidstnævnte giver almisse, skønt de elsker den rigdom de giver ud af, ikke fordi de har brug for den; det er heller ikke nødvendigt for dem at beholde den. Den første foretrækker andre frem for sig selv, skønt de er nødlidende og har brug for det, de bruger af til almisse. Abu Bakr As-Siddiq ؓ gav hele sin rigdom i almisse, så Allahs Sendebud ﷺ spurgte ham,

« مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ؟ »

”Hvad har du beholdt til din familie?” Han ؓ svarede, ”Jeg har beholdt Allah og Hans Sendebud til dem.” ’Ikrimah (bin Abi Jahl) og to andre sårede kæmpere blev tilbudt vand, da de blev såret i kampen ved Al-Yarmuk; og hver af dem sagde, at vandet skulle gives til en anden af de tre sårede mænd. De gjorde dette selvom de var hårdt såret og tørstede efter vand. Da vandet nåede den tredje, var han og de to andre døde og ingen af dem drak noget af vandet! Må Allah være tilfreds med dem og gøre dem tilfredse med Ham. Al-Bukhari har berettet, at Abu Hurayrah ؓ sagde: ”En mand kom til Profeten ﷺ og sagde, ”Åh Allahs Sendebud! Fattigdom har ramt mig.” Profeten ﷺ sendte et bud til sine koner (for at bringe noget manden kunne spise), men de sagde de ikke havde noget. Så sagde Allahs Sendebud ﷺ,

« أَلَا رَجُلٌ يُضَيِّفُ هَذَا، اللَّيْلَةَ، رَحِمَهُ اللَّهُ »

”Er der nogen der vil tage imod ham som sin gæst i aften? Må Allah give Sin Nåde til den, der gør det.” En mand fra Al-Ansar sagde, ”Jeg vil gerne, åh Allahs Sendebud! Så han tog ham med til sin kone, og sagde til hende, ”Sørg for Allahs Sendebuds gæst på en gavmild måde.” Hun sagde, ”Ved Allah! Vi har ikke noget udover måltidet til mine børn.” Han sagde, ”Lad dine børn sove, hvis de beder om mad. Og sluk lampen og vi går således sultne i seng.” Hun gjorde, hvad han bedte hende om. Om morgenen tog manden hen til Allahs Sendebud ﷺ, som sagde,

« لَقَدْ عَجَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَوْ ضَحِكَ مِنْ فُلَانٍ وَفُلَانَةٍ »

”Allah undrede Sig eller lo ad den og den og hans kone.” Derefter åbenbarede Allah,

﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾

”Ja, de ser det hellere gå til dem end til sig selv, også selvom de lider nød.” I en anden udgave af denne *Hadith* blev mandens navn nævnt; det var Abu Talhah Al-Ansari ﷺ.

Allah ﷻ sagde,

﴿وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”De, der er forskånet for grådighed, disse er blandt de succesrige.” Dette indikerer, at dem der reddes fra at være nærige har opnået succes og en god bedrift. Imam Ahmed berettede, at Jabir bin ’Abdullah sagde, at Allahs Sendebud ﷺ sagde,

« إِيَّاكُمْ وَالظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلَمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَىٰ أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ »

”Pas på undertrykkelse, fordi undertrykkelse er mørke på Opstandelsesdagen. Tag jer i agt for at være nærige, fordi nærighed ødelagde dem før jer. Det fik dem til at udgyde deres blod og gøre det forbudte tilladt for dem.” Ibn Abi Hatim berettede, at Al-Aswad bin Hilal sagde, at en mand sagde til ’Abdullah (bin Mas’ud ﷺ), ”Åh Abu Abdur Rahman! Jeg frygter, at jeg har skaffet mig selv en ødelæggelse.” ’Abdullah spurgte hvad der var galt, så manden sagde, ”Jeg hører Allahs ﷻ udtalelse,

﴿وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”De, der er forskånet for grådighed, disse er blandt de succesrige.” Og jeg er en gnier, som knap nok giver noget væk.” ’Abdullah ﷺ sagde, ”Det er ikke den grådighed, Allah nævnte i Qur’anen, som vedrører det illegale forbrug af din brors ejendom. Hvad du har, er nærighed og det er sandelig en ond ting at være en gnier.”

Efter at have opfordret de Troende til at drage ud i landet, så snart *Salah Al-Jumu’ah* (Fredagsbønnen) er bragt til ende, og søge deres *Rizq* (underhold), så siger Allah ﷻ:

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

”... og ihukom Allah meget, for at I kan opnå succes.” [Al-Jumu’ah 62:10]

Den sidste *Ayah*, som beskriver de succesrige:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Så frygt Allah, alt hvad I kan! Hør efter, adlyd og giv det gode bort til fordel for jer selv! Og dem, der er forskånet for grådighed, disse er de succesrige.” [Al-Taghabun 64:16]

Ibn Kathir har disse ord at sige om denne *Ayah*:

Påbuddet om Taqwa så meget man er i stand til

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾

”Så frygt Allah, alt hvad I kan,” som betyder, så meget man formår, og kan bære og udholde. De to Sahih samlinger (Bukhari & Muslim) berettede, at Abu Hurayrah ﷺ sagde, at Allahs Sendebud ﷺ sagde,

« إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَمَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ »

”Når jeg påbyder jer at gøre noget, så gør hvad I kan og hvad jeg forbyder jer, skal I afholde jer fra.”

Allahs ﷻ udtalelse,

﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾

”Hør efter og adlyd,” som betyder, adlyd hvad Allah og Hans Sendebud påbyder jer at gøre og afvig ikke fra det, hverken til højre eller venstre. Lad vær med at ytre en udtalelse eller tage en beslutning, før Allah og Hans Sendebud udsteder en udtalelse eller beslutning. Ignorer ikke hvad I blev påbudt at gøre, og begå ikke hvad I blev forbudt at gøre.

Opfordring til Almisser

Allah den Ophøjede sagde,

﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾

”Og giv det gode bort til fordel for jer selv,” som betyder, giv ud af det Allah har givet jer, til jeres slægtninge, de fattige, nødlidende og de svage. Vær venlig mod Allahs skabninger, ligesom Allah ﷻ var og stadig er venlig mod jer. Dette vil være bedre for jer i denne verden og i det Hinsides. Hvis I ikke gør det, vil det være værre for jer i denne verden og i det Hinsides.

Allah ﷻ sagde,

﴿وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Og dem, der er forskånet for grådighed, disse er de succesrige,” betyder, at den der reddes fra at være grådig, har opnået en stor succes.

Dette er så afslutningen på de *Ayaat* om de succesriges overbevisninger og gerninger, som de bliver beskrevet i Qur’anen og Sunnah, og al taknemmelighed tilkommer Allah, alverdens Herre.

Reference:

Tafsir Ibn Kathir - www.tafsir.com

Hamza Abu Jibreel